652/02

Den 26. august 2002 blev i sag nr. 57.215:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring hos Codan Forsikring, klager over selskabets ansvarsfordeling i forbindelse med et uheld i en vaskehal.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har opkrævet selvrisiko og varslet præmiestigning.

Klageren har ved klageskrivelse af 18/11 2001 til nævnet bl.a. anført: "D. 15/2-2001 havde vi en skade på vores bil i vaskehallen hos Shell, ... Vi anmeldte straks skaden til vores forsikringsfirma Codan, som meldte tilbage, at vi stod med en god sag. Senere i behandlingen af sagen konkluderede Codan, at sagen ikke kunne vindes og fremsatte derfor en præmiestigning samt en opkrævning af vores selvrisiko på 5.000 kr. (skønt vores selvrisiko kun lyder på 4.485 kr. ifølge vores police pr 21. september 2001). Af Codan har vi senere fået oplyst, at vores rette selvrisiko på skadetidspunktet var 4.327,00 kr. Vi skrev tilbage, at vi ikke var tilfredse med denne afgørelse, da der endnu var informationer i sagen, som Codan ikke havde brugt. Shell havde oplyst, at de dagen efter uheldet havde fået udført et eftersyn på sensoren i vaskehallen, samt at de havde en optagelse uheldet på videobånd fra vaskehallens overvågningskamera. Disse to vigtige beviser havde Codan ikke indhentet fra Shell, og dette finder vi meget mærkeligt og opfatter som utilstrækkelig efterforskning af sagen. Først på vores opfordring efterspørger

Codan servicerapporten samt videooptagelsen af uheldet. Fra Shell får de den mærkværdige tilbagemelding, at videobåndet i mellemtiden er blevet overspillet, og dermed ikke længere er tilgængeligt. Dette til trods for, at der samme aften som uheldet skete, ankom en pige til tanken for at afhente videobåndet med optagelsen af uheldet. Servicerapporten blev dog tilsendt, men i den er der tankevækkende uoverensstemmelser og modsigelser: Codan skriver d. 27. juli 2001, at Shell oplyser, at der ingen fejl er ved sensoren, og at de fik efterset sensoren dagen efter uheldet, altså d. 16. februar 2001. Ifølge skrivelsen fra Dansk Portservice d. 21. september 2001 blev portens sikkerhedsfunktioner først besigtiget og afprøvet d. 28. februar 2001, altså næsten 2 uger efter uheldet. At portens sikkerhedsfunktioner først er afprøvet 13 dage efter uheldet, giver absolut intet billede af, om de har fungeret på tidspunktet hvor uheldet skete. Det 'pludselige' overspillede videobånd samt uoverensstemmelser mht. tidspunkt for serviceeftersynet, insinuerer lidt om hvilken troværdighed man tør tildele Shell i denne sag. Ydermere har vi indsendt billederne af bilen efter uheldet til Codan. Retningen af ridserne beviser, at det er porten som er kommet oppefra og presset bilen ned, og ikke bilen som er bakket ind i porten, som påstået af Shell. Om disse billeder sagde Codan dog, at de ikke kunne bruges som bevis i sagen. Vores utilfredshed i denne sag bygger vi på Codans opgivende holdning, samt utilstrækkelige research i sagen. Hvis bevismaterialerne så som videobåndet og servicerapporten var blevet indhentet i rette tid, havde der ingen tvivl været om sagens udfald. Videobåndet ville nemlig med sikkerhed kunne bevidne omstændighederne og dermed placere ansvaret for uheldet. Det kan ganske enkelt ikke være rimeligt, at vi som forsikringstagere skal bøde for Codans resignerede holdning samt deres mangelfulde og meget uprofessionelle efterforskning, som de har håndteret denne ellers klare sag med."

Selskabet har ved skrivelse af 11/12 2001 til nævnet bl.a. anført: "Af begge skadeanmeldelser fremgår, at forsikringstager d. 15.02.01 kl. 22.30 besøgte tankstationen for at få vasket sin bil. Forsikringstager kørte derfor ind i vaskehallen, men observerer, at han holder skævt. Forsikringstager bakker således for at rette bilen op, hvorved han kolliderer med vaskehallens port, der ved trykket dels hopper ud af sin køreskinne, dels bliver beskadiget. Forsikringstager, der understreger at vaskeprogrammet ikke var aktiveret, henviser i skadeanmeldelsen til at personalet på tankstationen kunne oplyse, dels at porten ikke skal kunne lukke før startkoden er aktiveret, dels at porten skal stoppe, hvis

sensoren registrerer, at der befinder sig noget under den, og endelig, at der tidligere har været problemer med denne vaskehal. Shell bestrider, at medarbejderen skulle have udtalt sig som gengivet af forsikringstager, og kan oplyse at sensoren dagen efter skaden blev undersøgt, uden at der kunne findes fejl, jf. Shells brev af d. 21.06.01. Vi modtager d. 10.04.01 faktura fra Shell, i anledning af at Shell har udbedret skaden. På grundlag af forsikringstagers oplysninger, retter vi ved brev af 03.05.01 henvendelse til Shell, med opfordring til at anerkende erstatningsansvar. Shell afviser erstatningsansvar, under henvisning til, at sensoren ikke fejlede noget, hvilket Shell har kunnet konstatere ved eftersyn dagen efter uheldet, jf. Shells brev af d. 21.06.01. Dansk Portservice har d. 28.02.01 undersøgt porten, og kan ligeledes oplyse, at portens sikkerhedsfunktioner var i orden. Endvidere har vores taksator besigtiget vaskehallen, og kan oplyse, dels at porten kører ned ca. 30 sekunder efter bilen er kørt ind, uanset om vaskeprogrammet er startet, dels at der er en sensor, der automatisk stopper porten, hvis der befinder sig noget under den, og at denne funktion virker efter hensigten. Når forsikringstager er kørt ind i vaskehallen, og porten derefter begynder at køre ned samtidig med at forsikringstager bakker, vil sensoren i porten ikke kunne nå at reagere så hurtigt, at kollisionen kunne have været undgået. Vi finder herefter ikke, at yderligere korrespondance med Shell kunne føre til, at Shell anerkender erstatningsansvar, og meddeler derfor forsikringstager, at idet vi ikke kan rejse et erstatningskrav overfor Shell, må vi dels anerkende erstatningspligt overfor Shell, dels opkræve selvrisikoen på hans bilforsikring. Vi skal i den forbindelse henvise til Fl. § 108, hvorefter forsikringsselskabet hæfter direkte overfor skadelidte. Forsikringstager klager endvidere over Codans 'utilstrækkelige research. Vi har på forsikringstagers opfordring af 07.08.01 rettet henvendelse til Shell, der d. 13.08.01 kunne oplyse, at de har haft en optagelse af episoden, men at optagelsen er blevet slettet. Idet selskabet ikke har pligt til at føre retssag på forsikringstagers vegne, må vi fastholde vores afgørelse. Vi kan til støtte herfor henvise til afgørelserne AK 36.150, AK 46.419. AK 52.697 og AK 53.942."

Selskabet har på nævnets opfordring ved skrivelse af 27/5 2002 omkring opkrævning af selvrisiko nærmere forklaret: "Da den konkrete forsikring blev konverteret fra et ældre EDB-system til et nyere, fik vi fejlagtigt indtastet en selvrisiko på kr. 5.000,00, hvilket vi tidligere har meddelt og beklaget overfor forsikringstager, idet vi samtidig har tilbageført den opkrævede selvrisiko. På tidspunktet for skaden var selvrisikoen kr. 4.327,00 hvil-

ken vi fastholder at være berettiget til at opkræve, hvilket imidlertid endnu ikke er sket, da vi afventer Ankenævnets afgørelse."

Selskabet har udbetalt 12.388,05 kr. for udbedring af skaden på klagerens bil.

Nævnet er blevet forelagt de i sagen fremsendte billeder, der viser klagerens beskadigede bil.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en nærmere bevisførelse, som ikke kan ske ved nævnet, men som i givet fald bør foregå ved domstolene. Nævnet kan herefter, jf. § 4 i nævnets vedtægter, ikke viderebehandle sagen, hvorfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen